

وقتی شصت میلیون نفر پناهنده وجود دارد، ایراد کار کجاست

مونخ، چهاردهم سپتامبر ۲۰۱۶، روز هشتم در زندلینگر تور

کمک [به پناهندگان] فقط قطره ای در این اقیانوس است. چرا که نژادپرستی نیز همزمان به شکل بدخیمی در حال رشد است. حمله به کمپ پناهجویان در آرسون نشانگر زندگی روزمره ی ماست، قوانین حاکم بر دادگاهها و اداره اقامت خارجی ها (اوس لندر بهورده) روز به روز بدتر می شود. به همین دلیل اعتراض ضرورت دارد.

نشان دادن این تصویر به جهان مشروع، درست و ضروری است، حتی اگر برداشت عده ای این باشد که این تصویر "دراماتیک" است. تصاویر واقعی در اماتیک بیش و پیش از هر چیزی توسط کشور های جهان شمال تولید می شوند. وقتی بیش از ۶۰ میلیون پناهنده در جهان وجود دارد، ایراد کار کجاست؟ به همین دلیل، اعتراض ضرورت دارد.

در طول سالهای گذشته، پناهندگان در شهر های مختلف آلمان و دیگر نقاط جهان دست به اعتراض زده اند. برخلاف این پیشینه، اعتراض کنونی فقط در مونخ متمرکز نبوده، بلکه به طور کلی مفاهیم "بحران" و "موج" در اخبار روزمره را هدف می گیرد. اینگونه بازتاب مسائل در اخبار مورد پسند ما نیست. تصویر ساخته شده از ما این است که پناهندگان اقتصادی هستیم، تعدادمان بسیار زیاد است و تنبلیم، تروریست هستیم، جنایتکاریم، قربانی هستیم و چیز هایی نظیر این. به همین دلیل اعتراض ضرورت دارد.

علیرغم تعهد [سیاسی] و داوطلبانه که در چند سال اخیر بیشتر شده، قوانینی که زندگی ما را تخریب می کنند، و طرز تفکری که عمیق نشان استعمار و نژادپرستی دارد، هنوز دستنخورده باقی مانده. آمادگی رو به افزایش برای

فراخوان برای بالا بردن صدایمان، برای تغییر مناسبات اجتماعی

مونخ، ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۶، هفتمین روز در زندلینگر تور

قوانین پناهوایی، قوانین انتگراسیون، اقدامات راسیستی و ...

حقیقت وجودی ما چیست و چرا در زندلینگر تور هستیم؟

ما اینجا هستیم تا حق ماندنمان را بگیریم، تا مقابل چشمان مردم باشیم، تا با سیاستمداران صحبت کنیم، تا برای خود متحد پیدا کنیم، تا بتوانیم در قالب جمعیتی وسیع فعالیت کنیم و قوانین پناهوایی را تغییر دهیم.

در گذشته می توانستیم شرایط حقوقی را با اعتراض تغییر دهیم. به همین دلیل تظاهرات اعتراضی از وورتسبورگ تا برلین و از وورتسبورگ و بیرویت تا مونخ، سبب تضعیف قوانین مربوط به محدوده تردد شد. اما در چند سال اخیر قوانین پناهوایی به طور چشمگیری سخت تر شدند. چندین بسته پناهوایی و قوانین انتگراسیون دوباره زندگی ما را دشوار کرده. برای مثال، قانون انتگراسیون ۶ اوت ۲۰۱۶ ما را وادار به ماندن در کمپ ها می کند، جایی که کجور به زندگی در آن ستیم علیرغم اجازه اقامت موقت، این پاراگراف های قانونی می توانند تعیین کنند که ما کجا باید زندگی کنیم.

برای مثال، سخت تر شدن قوانین پناهوایی به این معناست که دلایل پزشکی دیگر مانعی سر راه دیپورت افراد نیست. بنابراین، در شرایطی که بیماری "مشخص" با دیپورت بدتر نشود، حتی در موارد بیماریهای مهلک، دیپورت امکانپذیر خواهد بود،

اینها فقط دو نمونه از مواردی است که آخرین به ازار و انیت موجود پناهجویان اضافه شده. در عمل بسیاری

از پناهندگان اجازه کار و اجازه آموزش زبان آلمانی ندارند. مجبورند منتظر اتمام روند پناهوایی خود بمانند. ویزای تحمل (دولدونگ) دریافت می کنند، به این معنی که باید تا حتی بیست سال در کمپ زندگی کنند، بدون مدرسه، بدون شغل، بدون آموزش، حتی بدون هیچ چشم اندازی برای رفتن به کشور دیگری بروند، چرا که در کشور هایشان جنگ، فقر و سرکوب برقرار است.

ما، ناشهروندان، به حقوق بشر دسترسی نداریم. ما انسان هستیم، اما از حقوق انسان برخوردار نیستیم. فقط در صورت کسب پناهندگی، از این حقوق منتفع خواهیم شد. در این حالت، به حقوق اولیه دسترسی خواهیم داشت. در ابتدا، در وضعیت بی کشوری و در نتیجه بی قانونی هستیم. بنابراین مجبوریم درخواست حق ماندن کنیم.

این درخواست ما به علت جهل و نژادپرستی رد می شود. فعالیت پناهندگی هر روز به زلینگر تور می آیند و از ما فیلم برداری می کنند. سازمان ناسیونالیست-سوسیالیست "راه سوم" (دریته وگ) فلایر های راسیستی پخش می کند. راسیست هایی که عضو حزب یا گروهی نیستن هم، به ما حمله می کنند. دیروز، باغبانان شهرداری روی چادر های ما آب ریختند، دقیق روی فضای زنانه چادر. نتیجه این اتفاق شکایت از فردی بود که می خواست برای متوقف کردن آب پاشی، با زدن به شیشه تانکر، باغبان را صدا کند.

امروز، در قالب یک تظاهرات ناگهانی و برنامه ریزی نشده، خشم خود از این نارواداری را نشان دادیم. نارواداری که در میز اطلاعات، در ایمیل، در مواجهه با نازی ها، در مواجهه با فعالین

پنیدا و اشخاص دیگر می بینیم. تلاش می کنیم اینجا به راسیسم و برای ماندن هشدار جدی بدهیم. در این حین، دو تن از ناشهروندان بیهوش شدند. ناشهروندان در خیابان های مونخ از فروپاشی روانی رنج می برند. دلیل همه اینها همواره یک چیز است: روند پناهوایی طولانی و سرکوب گری که سلامت روانی و جسمی ما را تخریب می کند.

ما برای صحبت و مقابله با نژادپرستی فراخوان می دهیم. برای به رسمیت شناختن قوانین غیر انسانی موجود و اینکه چطور این قوانین ما را دچار انزوا از جامعه می کند، ما را درهم می شکند و زندگیمان را محدود می سازد.

امروز از دفاتر حزب سبز، حزب اسپ د و سندیکا (د گ ب) بازدید کردیم. با این امید که بتوانیم ارتباط بگیریمو مذاکره کنیم.

خطاب به سندیکا: می خواهیم کار کنیم!

خطاب به سیاستمداران: ما حق ماندن می خواهیم، یعنی برخورداری از حقوق انسانی.

خطاب به همه شهروندان، گروهها و شبکه های آنتی راسیستی و آنتی فاشیست: خود را سازماندهی کنید و در مقابل این قوانین بایستید. موضع گیری کنید! صدایتان را بلند کنید!

خطاب به خبرنگاران: در مورد قوانین پناهوایی و تأثیرات مخرب آن بر روی زندگی ما گزارش تهیه کنید!

از همه کسانی که با ما همبستگی دارند، سپاسگزاریم.

نبرد ما، فقط نبرد برای حق ماندن نیست.

همبستگی می کنیم. بیابید جنگهای جهانی اول و دوم را از یاد نبریم. جنگ هایی که در آن میلیون ها تن جان خود را از دست دادند. حالا، در قرن بیست و یکم هستیم. زمانی که، هیچ قانون و معاهده ای نمی تواند مانع از کشته شدن بسیاری افراد بی گناه شود. در ساهارا، در مدیترانه یا توسط پلیس.

در نشست های خبری، حزب س اس او، ما را "در دسرساز" معرفی می کند. اینها را افرادی می گویند که پشت میزشان می نشینند و مردمانی که هر امتیازی از آنها سلب شده را قضاوت می کنند. اگر آنها هم شرایط مشابه شرایط پناهجویان در باوئرن داشتند، قضاوتشان تغییر می کرد. به علاوه، حزب س اس او تمایل جامعه به سیاست های دست راستی را انکار می کند، اتفاقی که در سزاسر آلمان رخ داده.

چه کسی دور اروپا دیوار کشیده؟ چه کسی به مردم بی گناه شلیک می کند؟ آمار مرگ و میر در جهان نشان می دهد که جنایتکاران اصلی چه کسانی هستند. در این جهان، چیزی مهم تر از انسانیت نیست. زندگی بدون انسانیت چه معنایی دارد؟ بیابید با هم برای انسانیت بجنگیم.

نبرد ما، فقط نبرد برای ماندن نیست. همچون بسیاری از مردم دیگر در سراسر جهان، ما با نژادپرستی هم مبارزه می کنیم. امروز، حدود سی تن از فعالین چادر اعتراضی ما در مقابل کنسولگری ایران در خیابان مانرکیرشه، شماره ۷۶، گرد هم آمده اند تا به نژادپرستی علیه پناهندگان افغانستانی در ایران، اعتراض کنند. نژادپرستی در دولت و در جامعه، که چند هفته پیش جان دختری را گرفت، به این دلیل که اهدای عضو به پناهندگان ممنوع است. در شیراز، به پناهدگان افغانستانی چشم بند زده اند و در میدان عمومی شهر آنها را در قفس انداخته اند. فقط به این دلیل که با گذرنامه ای اشتباهی به دنیا آمده اند.

نبرد ما، نبرد برای جان افراد است. ما سوگوار صدها تنی هستیم که دیروز در سواحل مصر غرق شده اند. به خاطر دیواری که دولت های اروپایی دور این قاره بنا کرده اند. جنایتکاران واقعی آنها هستند، نه پناهندگان!

ما با مبارزه علیه نژادپرستی در ایالات متحده، جایی که باز در این هفته، یک سیاهپوست با شلیک یک پلیس نژادپرست از پای در آمده، اعلام

نبرد ما ادامه خواهد داشت-تا زمانی که برپا خیزیم.

Refugee Struggle for Freedom, Protest March 2016: Day 3:
<https://www.youtube.com/watch?v=mI18mfpUmZo>

- مردها در نگه داری کودکان و شستن ظرفها کمک کنند.
- اگر آلمانی یا ساپورتر هستید:
- خیلی مردم دوستن ندارند از آنها درباره سابقه یا اینکه کجایی هستند سوال شود. اگر پناهجویی بخواد در این مورد با شما حرف بز ند خودش پیشقدم میشود.
- این اعتراض پناهجو ها و ناشهروندها است. لطفن سعی نکنید نظر خودتان را درباره اعتراض به آنها اعمال کنید.
- ما همه با هم برنامه را برگزار میکنیم و همه باید کار کنیم. زنهای پناهجو هم باید در کارهای مهم باشند.
- آلمانی ها به جلو تظاهرات نروند.

- مثلن بدون اجازه از کسی عکس نگیریم.
- آدمهای زیادی هستند که خودشان را مرد یا زن نمیدانند. زنانی هستند که عاشق زنان میشوند و مردانی که فقط عاشق مردان میشوند. به گرایش و هویت جنسی همه انسانها احترام بگذاریم.
- برای بعضی آدمها اینکه از دواج کرده اند یا نه موضوع خصوصی است و دوست ندارند کسی از آنها در این مورد سوال کند.
- ما همه با هم برنامه را برگزار میکنیم و همه باید کار کنیم. زنهای پناهجو هم باید در کارهای مهم باشند.
- آلمانی ها به جلو تظاهرات نروند.

دعوت به جلسه برای سازماندهی

اعتراض پناهجویان

روزهای ۶ و ۷ سپتامبر مونیخ

- لغو قانون دیپورت
 به باور ما، انتخاب محل زندگی جزء ابتدایی ترین حقوق هر انسانی می باشد که تنها معیار تعیین کننده در این انتخاب، اختیار و اراده فردی است. بازگرداندن پناهجویان که صرفا بر داد و ستد های سیاسی/اقتصادی دولت ها استوار گشته است نقض چنین حق جهانشمولی می باشد و توقف روند جاری و غیر انسانی بازگشت توسط دولت آلمان، مطالبه ی پناهجویان است.
 - برچیده شدن کمپ های پناهجویی
 کمپ های پناهجویی به مانند دیوار های محافظ، پناهجویان را به دور از فضای جامعه نگاه می دارد. شرایط غیر قابل تحمل کمپ های پناهجویی، که همچون زندان ها و یا پادگان های نظامی توسط نیروی انسانی و یا سیم های خاردار حفاظت می شوند و اتاق های کوچک برای چهار و یا پنج نفر، محیط کمپ را به فضایی نه برای زندگی که صرفا برای زنده ماندن بدل کرده است. ما خواستار بسته شدن تمام کمپ هایی هستیم که پناهجویان در آن از هیچ فضای خصوصی برخوردار نیستند.
 - اجازه کار بدون قید و شرط
 به یاری رسانه ها باور عمومی بر این منطق استوار است که پناهجو یک

پناهجویانی که در شرایط غیر انسانی پناهندگی در کشور آلمان، زندگی و آینده خود و فرزندان را دچار مرگ تدریجی ببینند، همه ما به دلایل مختلف کشور خود را ترک کرده ایم و به امید داشتن زندگی امن و سالم به این کشور آمده ایم. اکثر ما راهی کشنده، مخاطره آمیز و طاقت فرسا با فاصله ای چند هزار کیلومتری را تا بدینجا طی نموده ایم تا شاید که زندگی جدید و بهتری را تجربه کنیم
 اما در کمپهای پناهندگی همچون زندانیان در شرایط تبعیض آمیز و و ناآشپه وندی به سر میبریم، هر لحظه در انتظار حکم غیر انسانی دیپورت قرار داریم، در آخرین لایه اجتماعی این جامعه جای گرفته ایم و صرفا موظف به اطاعت قوانین غیر انسانی همچون محدوده تردد و زندگی اجباری در کمپ می باشیم، اکنون وقت خیزش علیه همه این بی عدالتی ها است. آری اکنون وقت برخاستن است چرا که دیگر نمی خواهیم به صورت منفعلانه شاهد خودکشی پناهجویی باشیم که شرایط و قوانین انسان کش حاکم بر زندگی پناهجویان در آلمان، هر انسانی را به مرگ تدریجی مجبور میکند
 خواسته های ما:

پیشنهاد هایی

برای طرز رفتار

با هم

- با برنامه اعتراضیمان ما میخواهیم با هر شکل از تبعیض مقابله کنیم. برای همین همیشه با هم با احترام برخورد میکنم.
- بسیاری وقتها شاید متوجه نشویم کی باعث رنجش هم میشویم.
- اینها چند پیشنهاد هستند. لطفن آنها را جدی بگیرید:
- به حرف کسانی که خیلی حرف نمیزنند توجه کنیم.
- اگر کسی در بحث خیلی ساکت است توجه کنیم و از او نظرش را بپرسیم.
- بعضی آدمها بیشتر اوقات جدی گرفته نمیشوند. مثلن زن ها یا مردمی که خودشان را به عنوان مرد یا زن تعریف

اکسیون: بیانیه

چادر اعتراضی

در زندانگر تور

از اینکه کار به اینجا رسیده، ناامید و مستأصلیم، اما اینجا هستیم چون انتخاب دیگری نداریم. شما مفاهیم دموکراسی و حقوق بشر خود را به کشور های ما آوردید، به زور ما را استثمار کردید و قانعمان ساختید که این کار ضروری است. با کنترل اقتصاد ما از طریق صندوق بین المللی پول، با تحمیل فرهنگ اروپایی و تفکر خود به ما، با بردن میراث و منابع مالی به کشور هایمان، بدون اینکه ما امکان آمدن داشته باشیم، با بهره برداری از مواد اولیه و منابع فرهنگی ما، انگار کیکی است که می توان تکه ای از آن را برد. وقتی این کار ها را انجام می دادید، همواره تمرکزتان روی سود بود، و به خاطر منافع شما در آفریقا، جوانان این کشور ها از فساد و سرکوب نیرو های دولتی در رنج و عذابند. این دولت ها از هیچ چیز نمی ترسند، مورد حمایت قرار می گیرند. و بعد از همه اینها، فکر می کنید که زندگی آرامی خواهید داشت؟ نه، نه، نه.

به سبب چنین سیاست هایی، جهان هرگز آزاد نخواهد بود، چون این سیاست جنگ و سرکوب است، و شما نمی توانید چشمتان را در مقابل آن ببندید. من اهل سنگال هستم، یا ایران، یا پاکستان یا هر جای دیگری. ولی ملیت من بی معناست. تنها تعلق داشتن به این جهان است که معنا دارد، این خاکی که برای نوع بشر به وجود آمده. متأسفانه، این زندگی دیگر ارزشی ندارد چرا که نوع بشر وقتی به دنبال ایدئولوژی هایی است که هرگز از آنها سر در نمی آورد، چون اسیر جهل و نفرت شده، هیچ چیز دیگری نمی بیند و نمی شنود. هیچ کس پناهنده به دنیا نمی آید. این نظام شماس که ما را به این وضعیت دچار ساخته، ولی شما طوری رفتار می کنید که انگار کورید. مسئله فقط این است که نمی خواهید ما را درک کنید.

اطلاعات درباره سرکوب

پلیس و دادگاه

در سالهای گذشته پلیس به اعتراض پناهجو ها گیر داده و دولت سعی کرد که فعالان را تحت فشار بگذارد. ولی انجام جرم لزومن منجر به تحقیقات جنایی نمیشود و تحقیقات جنایی لزومن منجر به محکومیت در دادگاه نمیشود. بعضی مثالها

بیشتر وقتها پناهجو ها هیچ کار انجام نداده اند ولی پلیس دروغ گفته و میگوید که ما خلاف کرده ایم.

- توهین به مامور پلیس
پلیس ادعا میکند که یک فعال آنها را راسیست یا گه خطاب کرده (جملات You are racist و Scheise Polizei یا All cops are bastards). این به عنوان یک توهین دیده شده و توهین کردن جرم است. مقاومت در مقابل مامور پلیس
مثان فعالان پناهجو در سال ۲۰۱۳ در مونیخ اعتصاب غذا کردند. پلیس سعی کرد که اعتصاب را تمام کند و به پناهجو ها گفت که آنها را ترک کنند. بعضی ها مقاومت کردند در برابر ترک. این به عنوان مقاومت در برابر مامور پلیس دیده شده که جرم است.
- ورود غیر مجاز Hausfriedensbruch
مثان پناهجو هایی که حیاط اداره مهاجرت BAMF را در تابستان ۲۰۱۴ اشغال کردند. چون حیاط یک مکان خصوصی بود بعضی از پناهجو ها متهم به ورود غیر مجاز شدند.

جریمه
در آلمان جریمه بر اساس یک نرخ روزانه محاسبه میشود. مثان سال قبل بعضی از فعالان به ۳۰ روز حبس محکوم شدند که با نرخ روزی ۵ یورو، باید ۳۰*۵=۱۵۰ یورو میدادند. این جریمه ها را معمولن میشود از سازمانهایی مثل کمک سرخ Rote Hilfe یا گروه های دیگری که به جنبش پناهجو ها کمک میکنند گرفت. فعالان پناهجو در هیچ شرایطی بدون کمک رها نخواهند شد.

اخراج
کسانی که پاسپورت آلمان ندارند ممکن است مسایل دیگری برایشان پیش بیاید. وقتی مرتکب جرم میشوید چه اتفاقی می افتد؟

- اگر منتظر جواب پناهندگی هستید:
اداره مهاجرت BAMF هنوز در حال بررسی کیس شماست. مجرم بودن هیچ تاثیری بر تصمیم آنها نمیگذارد.
- اگر جواب قبولی گرفته اید:
ممکن است که اداره خارجیها به شما کاغذ اقامت ندهد ولی چنانچه BAMF پناهندگی شما را قبول کرده باشد شما در خطر دیپورتی نیستید. ممکن است فقط به شما کاغذ دولونگ Duldung بدهند که نوع محدودی از اقامت است که کار کردن و تحصیل دشوار است.

- اگر پناهندگی شما رد شده باشد:
احتمال دارد که در صورت ارتکاب به جرم اداره خارجی ها سریع تر سعی به دیپورت کردن شما بکند. اما هنوز چک میکنند که آیا شما دلیل دیگری برای جلوگیری از دیپورت شدن دارید یا نه. (مثان اگر در آلمان بچه دارید یا ازدواج کردید و یا اگر مریضی سخت دارید). ممکن است اداره خارجیها تلاش کند که شما را دیپورت بستگی به کیس شما دارد که چطور بشود جلو دیپورتی شما را گرفت.

اگر مرتکب جرم شده باشید، ممکن است اداره خارجیها به شما اجازه شروع دوره آموزشی برای کار (Ausbildung) ندهد. اگر دوره آموزشی را تمام کرده باشید ممکن است به شما کاغذ اقامت ندهند و فقط دولونگ بدهند.
- اگر قصد ازدواج دارید:
در این حالت هم ممکن است اداره

فراخوان برای پیوست به

راهپیمایی اعتراضی از مونیخ

به نورنبرگ

این وبسایت را پناهندگان مدیریت خواهند کرد تا از طریق آن آرا و نظرات خود را منتشر کنند. در نتیجه، این سایت سخنگوی اعتراض خواهد بود و باید درباره اش اطلاع رسانی و در میان مردم پخش شود. ما استقبال می کنیم که هر گروه شرکت کننده مقاله ی خود را بنویسد تا جنبش اعتراضی پناهجویان را گسترش دهد. فعال باشید!

۲- علاوه بر آن در شهرهای در طول مسیر میخواهیم کنفرانس مطبوعاتی بگذاریم. باید جا برای این کار فراهم کنیم و با روزنامه های محلی تماس بگیریم و آنها را دعوت به کنفرانس کنیم. گروه مستندسازی

۱- بسیار مهم است که راهپیمایی ما توسط گروهی از عکاسان، خبرنگاران، فیلم سازان و ... همراهی شود. اگر که تجربه ی این کار را دارد لطفن به این گروه بپیوندید. گروه مالی

۱- اعتراض ما با وجود همه ی فشارها و مشکلات هنوز ادامه دارد. حالا در حال حرکت هستیم همراه با پناهجویان و فعالان به سمت هدفهای جدید. برای این کار احتیاج به حمایت مالی داریم. از تمام گروه ها و سازمان هایی که مخالف این قوانین غیر انسانی و زندانی کردن پناهجو ها در کمپ هستند تقاضای کمک میکنیم.

مجوزهای زیادی داریم - باید پیش پلیس آن را ثبت کنیم. احتیاج به مکانهایی برای خوابیدن داریم. میخواهیم در شهرهایی که میرویم تظاهرات کنیم. باید در تمام اینها امنیت پناهجو ها را تضمین کنیم.
۲- برای حمل اسباب تظاهرات و کیفهای پناهجویان احتیاج به ماشین داریم. همچنین یک کاروان به همراه توالت سیار لازم داریم.
۳- موضوعات مهم در طول مسیر: جا برای خواب، چادر و کیسه خواب، غذا و نوشیدنی، ماشین کمکی، توالت و حمام، برق، جعبه کمک های پزشکی، بلندگو و اعلامیه گروه رسانه

۱-هم اکنون اغلب روزنامه نگاران دلایل برپایی کمپ اعتراضی پناهندگان را می دانند و اخبار را بر اساس اطلاعیه های مطبوعاتی شان منتشر می کنند. از آنجا که ما نیازمند این هستیم که حقایق منتشر شوند، واقعاً مهم است که حواسمان به کار مطبوعاتی باشد. ما به فهرستی از روزنامه نگاران آزاد و روابط در مطبوعات نیاز داریم که اطلاعات جدید را بهشان منتقل کنیم. همچنین مهم است که روابطی با روزنامه نگاران علاقمند به مسائل پناهجویان برقرار کنیم تا به راهپیمایی اعتراضی بپیوندند و از این طریق اطلاع رسانی و تبلیغ پیکرانه ای درباره ی این اعتراض به وجود آوردند.

از ۷ اکتبر ۲۰۱۶، پناهجویان معترض در زندلینگرتور در مونیخ وارد مرحله جدیدی از اعتراضشان به شرایط غیر انسانی زندگی و قوانین هراس آور مهاجرت در آلمان میشوند. در حال حاضر یک کمپ اعتراضی در زندلینگرتور در مونیخ برقرار است. هدف این شکل اعتراض سازماندهی پناهجو هایی است که در کمپ زندگی میکنند تا به ما ملحق شوند. بعد از یک بحث طولانی میان پناهجو های معترض و گروه های همیار، تصمیم گرفته شد که در روزهای آتی ۵ گروه کاری تشکیل شوند. از هر گروه یا شخصی که مایل به کمک به ماست دعوت میکنیم که به ما بپیوندند.

گروه ارتباطات
۱- شروع به ارتباط گرفتن با افراد و گروه ها در شهرهایی که در مسیرمان تا نورنبرگ از آن میگذریم، برای گرفتن کمک در محل.
۲- ارتباط برقرار کردن با وکلای وارد به قانون پناهندگی و قانون تظاهرات، تا مشکلاتی که شاید پیش بیایند سریع برطرف کنیم. گروه تدارکات
این گروه شامل پناهجویان و آلمانی ها برای انجام تمام تدارکات لازم راهپیمایی است.
۱- برای این راهپیمایی احتیاج به

اشغال شد!

مونیخ، هفت سپتامبر ۲۰۱۶

بعد از تظاهراتی پر قدرت در مونیخ، حدود پنجاه نفر از پناهجویان تصمیم گرفتند میدان "زندلینگرتور" را اشغال کنند.

حول و حوش ساعت ۳ بعد از ظهر، تظاهرات در ستائوس/کارل پلاتز با شعارهایی به زبان های مختلف آغاز شد. شعارهایی نظیر: "۲۰۱-۴-۳ همه اینجا می مانند"، "؟؟؟" و "همبستگی با افراد بدون اوراق هویت". افرادی از کشورهای مختلف در این تظاهرات به مشکلات زنان پناهجو نیز اشاره شد. در میان تشویق حاضرین، بیان شد که این مشکلات، مشکل تمام جنبش اعتراضی است. یک نفر زندگی روزمره بسیاری از زنان، لژیون ها، ترانس ها و اینترسکس ها* را شرح داد: "جنگ، مشکلات مالی و وابستگی مالی، تجاوز، ناقص سازی

*تصرف کنندگان زندلینگرتور پلاتز

